

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 949/2025
10.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Уроша Никшића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Уроша Никшића - адвоката Владимира Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 9К.бр.155/22 од 20.11.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 355/25 од 27.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Уроша Никшића - адвоката Владимира Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 9К.бр.155/22 од 20.11.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 355/25 од 27.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 9К.бр.155/22 од 20.11.2024. године окривљени Урош Никшић је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време проведено на задржавању у периоду од 01.12.2021. године до 03.12.2021. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана почев од 03.12.2021. године па до 07.06.2022. године. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то опојне дроге канабис укупне нето масе 96,57 грама.

Истом пресудом од окривљеног је одузета имовинска корист и то новац у износу од 9.000,00 динара и 60 евра. Окривљени је обавезан да накнади трошкове

кривичног поступка и судског паушала, а о којима ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 355/25 од 27.05.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног Уроша Никшића, адвоката Љиље Крстић и адвоката Владимира Јовановића, па је потврђена пресуда Вишег суда у Београду 9К.бр.155/22 од 20.11.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Уроша Никшића - адвокат Владимир Јовановић, због повреда закона из члана 68, члана 155, члана 237, члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуде Вишег суда у Београду 9К.бр.155/22 од 20.11.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 355/25 од 27.05.2025. године и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или да преиначи наведене пресуде тако што ће окривљеног Уроша Никшића ослободити од оптужбе за предметно кривично дело, као и да на основу члана 488. став 3. ЗКП, с обзиром на садржај захтева, одреди да се одложи, односно прекине извршење правноснажне пресуде.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Уроша Никшића у поднетом захтеву истиче да се побијана осуђујућа пресуда заснива на незаконитом доказу и то на потврди о привремено одузетим предметима МУП-а РС ПС Звездара ПИ Звездара од 01.12.2021. године, а који незаконито прибављен доказ је суд требало да сходно одредбама чланова 16. став 1, 84. и 237. ЗКП издвоји из списка предмета. Као разлог незаконитог прибављања наведене потврде о привремено одузетим предметима, бранилац истиче да је иста резултат незаконито спроведене доказне радње претресања путничког возила у коме је пронађена опојна дрога, а који претрес није од стране полицијских службеника обављен на начин који је прописан одредбом члана 155. ЗКП, као и одредбама Закона о полицији, обзиром да у конкретном случају није постојала наредба суда за вршење наведеног претреса. Поред тога, по ставу браниоца, незаконити докази су и извештај о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом и записник о физичко-хемијском вештачењу, с обзиром да исти произилазе из по ставу браниоца незаконито

предузете доказне радње претресања путничког возила, односно незаконито прибављене потврде о привремено одузетим предметима.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, супротно наводима браниоца окривљеног, из списка предмета и побијаних правноснажних пресуда произилази да дана 01.12.2021. године од стране овлашћених службених лица МУП-а РС ДП ПУ за град Београд ПС Звездара ПИ Звездара није извршена доказна радња претресање путничког моторног возила у којем се окривљени налазио на месту сувозача (како то неосновано у захтеву истиче бранилац окривљеног), већ да је извршена радња прегледа наведеног путничког возила, а за чије предузимање није потребна наредба суда и на шта су полицијски службеници овлашћени у складу са одредбама члана 286. став 1. и 2. ЗКП које им омогућавају да ради откривања кривичних дела и њихових учинилаца, без било чијег посебног налога, предузимају потребне мере и радње да се пронађе учинилац кривичног дела, односно да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ. У вези предузете радње прегледа наведеног путничког моторног возила у којем се окривљени налазио критичном приликом и предмета који су том приликом пронађени и привремено одузети од Уроша Никшића, од стране овлашћених службених лица МУП-а РС ДП ПУ за град Београд ПС Звездара ПИ Звездара су сачињене три потврде о привремено одузетим предметима МУП-а РС ДП ПУ за град Београд ПС Звездара ПИ Звездара од 01.12.2021. године, а које садрже све податке прописане одредбом члана 150. став 1. ЗКП и наведене потврде је без примедби својеручно потписао окривљени Урош Никшић.

Имајући у виду напред наведено, те да, и по оцени овога суда, наведене потврде о привремено одузетим предметима МУП-а РС ДП ПУ за град Београд ПС Звездара ПИ Звездара од 01.12.2021. године нису прибављене супротно одредби члана 155. ЗКП како то неосновано у поднетом захтеву истиче бранилац окривљеног, већ да су прибављене на законит начин радњама полицијских службеника на које су они овлашћени, односно резултат су законито спроведених радњи од стране овлашћених службених лица полиције у смислу одредби члана 286. став 1. и 2. ЗКП, тако да и по начину прибављања и по својој садржини представљају законите доказе и на истима се може заснивати пресуда, то су сходно томе, по налажењу Врховног суда, неосновани и наводи захтева браниоца окривљеног у којима истиче да незаконите доказе представљају извештај о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом и записник о физичко-хемијском вештачењу, јер су ови докази проистекли из, по ставу браниоца, незаконито спроведене доказне радње претресања путничког возила у којем се окривљени критичном приликом налазио, односно незаконито прибављене потврде о привремено одузетим предметима, па се стога не могу користити као докази у кривичном поступку и на њима се не може заснивати пресуда.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи браниоца окривљеног у делу у којем указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП,

истицањем да радње окривљеног не могу представљати кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим, већ би се евентуално могло радити само о кривичном делу неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, обзиром да је критичном приликом пронађена опојна дрога укупне нето масе 96,57 грама, без неких других предмета који би указивали на њено држање ради продаје, при чему се количина до 100 грама опојне дроге „канабис“ сматра већом количином за коју се лица која је неовлашћено држе гоне за кривично дело из члана 246а став 2. КЗ. Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП од стране нижестепених судова.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се не могу прихватити као основани. Ово са разлога јер из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне првостепене пресуде и то да је окривљени Урош Никшић „... неовлашћено ради продаје држао супстанце проглашене за опојну дрогу и то канабис упакован у 129 пластичних кесица, средње нето масе 0,75 грама, а укупне нето масе 96,57 грама, чији је масени удео ТХЦ (тетрахидроканабинола) већи од 0,3%, која опојна дрога се налази на Списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци ..., на тај начин што је у путничком возилу ..., где се окривљени налазио на месту сувозача, испод патоснице која се налази испред места са сувозачеве стране држао две пвц кесе, од којих се у једној пвц кеси налазило 50 пластичних кесица са опојном дрогом канабис, а у другој 28 мањих зип пвц кесица са опојном дрогом канабис, док је у вентилацији, која се налази у прегради са сувозачеве стране, држао пвц кесу у којој се налазила 51 пластична кесица са опојном дрогом канабис ...“, а у време, месту и на начин ближе означен у изреци пресуде, по налажењу Врховног суда, јасно и недвосмислено произлази да се у описаним радњама окривљеног Уроша Никшића стичу сва битна законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим, те да је суд у конкретном случају правилно правно квалификовао кривичноправне радње окривљеног, па се стога као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног којима указује на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног указује на повреду одредбе члана 68. ЗКП, истицањем да окривљеном пре потписивања потврде о привремено одузетим предметима од стране полицијских службеника ПС Звездара нису предочена права прописана одредбом члана 68. ЗКП и шта потписује, нити су му ова права предочена приликом изношења његове одбране пред јавним тужиоцем, па како повреда одредбе члана 68. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном односно његовом браниоцу, то стога Врховни суд ове наводе захтева браниоца окривљеног није посебно ни разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Уроша Никшића - адвоката Владимира Јовановића, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**